

Allah (cc) Rızası İçin Affetmek

"Onlar... insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir..." (Al-i İmran Suresi, 134)

İnsan hata yapmaya yatkın bir varlıktır. Kimi zaman bilmediğinden, kimi zaman unutup yanıldığından kimi zaman da nefsinin ya da şeytanın telkinlerine uyduğundan hata yapabilir. Ancak insanın bu dünyadaki amacı zaten Rabbimiz'in kendisi için yarattığı ömür süresi içerisinde bu ve benzeri olaylarla denenmesi, Kuran ahlakını öğrendikçe olgunlaşıp, içerisinde bulunduğu hatalardan kurtulması ve Rabbimiz'in razı olacağı üstün bir ahlaka ulaşabilmesidir. Kuran'da bildirilen tevbe ile ilgili ayetler de insanın bu acizliğinin bir göstergesidir. Rabbimiz, cehalet nedeniyle hata yapan, fark ettiğinde ise hemen tevbe edip tavrını düzelten kimselerin hatalarını bağışlayacağını Kuran'da şöyle bildirmiştir:

"Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır." (Nisa Suresi, 17)

İnsan aklını ve vicdanını en güzel şekilde kullanıp tüm samimiyetiyle hareket ediyorsa ve buna rağmen hatalı bir tavır içerisine giriyorsa, Allah (cc)'ın kendisini bağışlamasını umabilir. Allah (cc) pek çok ayette "Affedici" ve "Bağışlayan" olduğunu haber vermiştir. Bir ayette şöyle bildirilmiştir:

"Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyemim." (Hicr Suresi, 49)

Rabbimiz müminlerin de birbirlerine karşı aynı şekilde bağışlayıcı olmalarını tavsiye etmiştir:

"Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir." (Araf Suresi, 199)

Bu ahlakı yaşayan müminler, birbirlerine karşı Allah (cc)'ın emrettiği şekilde bağışlayıcı bir tavır gösterirler. Elbette ki bu, üstün bir vicdan anlayışına sahip olduklarının bir alametidir. Çünkü bir hata yapıldığında özellikle de bu hatadan dolayı maddi ya da manevi bir zarar oluştuğunda, affedici bir tavır göstermek insanların nefislerine çok ağır gelir. Kızarak öfkelerini dışa vurmak ve karşı tarafa yaptığının karşılığını vermek isterler. Oysa ki müminler ayette de belirtildiği gibi, **"... öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir..."** (Al-i İmran Suresi, 134)

İnananlar bu ayetlerin emri gereği, nefislerine uymaz ve Kuran'ın tavsiyesine uyarak bağışlama yolunu seçerler. Bir hataya düşen kişiye yapacakları iyiliğin, "güzel sözle öğüt vermek" ve bu şekilde içerisinde bulunduğu hatanın yanlışlığını göstermek olduğunu bilirler. Çünkü bir ayette, **"Sen öğüt verip-hatırlat; çünkü gerçekten öğütle-hatırlatma, müminlere yarar sağlar."** (Zariyat Suresi, 55) şeklinde belirtilmiştir.

Bir başka ayette de Allah (cc), **"... affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir."** (Nur Suresi, 22) şeklinde buyurmaktadır. Mümin bir hata yaptığı ve bundan samimi olarak vazgeçtiği zaman bunun hem Allah (cc) Katında bağışlanmasını içten arzu eder, hem de Müslümanların onu bağışlayıp güven duymalarını ister. Ve bağışlayıcı bir tavırla karşılaştığı zamanda bunun Allah (cc)'ın büyük bir nimeti olduğunu fark eder. Kendileri için talep ettikleri bu bağışlanmayı karşılardaki kimselere de gösterirler. Kuşkusuz ki bu aynı zaman da Rabbimiz'in hoşnutluğunu ve rızasını kazanmaya da en uygun olan tavidir:

"... Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir." (Teğabün Suresi, 14)

Unutulmamalıdır ki Rabbimiz sonsuz merhamet sahibidir ve tevbe edip Kendisi'nden bağışlanma dileyen her kulunun günahlarını affedebilir. Ama bir insanın, "nasıl olsa Allah (cc) affeder" diyerek bile bile günah işlemesi samimi bir davranış değildir. Böyle bir ahlakta süreklilik gösteren kimsenin kalbi zamanla katlaşıp duyarsızlaşabilir. Allah (cc) korkusuyla hareket etmemek bu kişiyi daha pek çok kötülüğün içine de sürükleyebilir.

Aynı durum müminlerin birbirlerine karşı olan bağışlayıcılıkları için de geçerlidir. ‘Nasıl olsa müminler affedicidir` diyerek insanın aslında g yetirebileceği bir konuda bilerek hatalı davranması da Kuran ahlakına uygun bir davranış olmaz. Dünya hayatında insanların bir kişiye bağışlaması, onun, yaptığı hareketten sorumlu olmayacağı ve ahirette bundan dolayı Rabbimiz'in huzurunda hesap vermeyeceği anlamına gelmez. Eđer samimiyse elbette ki Rabbimiz'in de bağışlamasıyla karşılaşabilir. Ancak aksinde de büyük bir sorumluluk altına girebilir. Bu nedenle bu güzel ahlakı yaşayarak birbirlerine karşı affedici ve bağışlayıcı olurlarken müminlerin asıl olarak Rabbimiz'in rızasını ve hoşnutluğunu kazanıp kanamadıklarını kendilerine ölçü almaları ve hatalarını ahirete göre telafi etmeye çalışmaları gerekir.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/allah-cc-rizasi-icin-affetmek>